

TÜRK PANAVRASYA KURAMI

Dr. Çağrı ÖZKAN

Türk DEGS İstanbul/ Türkiye
cagrizkan@yahoo.com

ORCID: 0000-0001-8797-3240

Ahmet Gürkan ATAY

Türk DEGS İstanbul/ Türkiye
atay.gurkan@gmail.com

ORCID: 0000-0002-4548-3275

Makale Teslim Tarihi: 01.06.2022

Makale Onay Tarihi: 27.06.2022

Makale Künye Bilgisi: ÖZKAN, Çağrı ve ATAY, Ahmet Gürkan (2022), Türk Pan-Avrasya Kuramı, Avrasya Dosyası Dergisi, Cilt No:13 (Sayı-1): 45- 68. İstanbul.

ÖZET

ABD'nin dolaylı yada doğrudan müdahil olduğu, planladığı Renkli Devrimler, Küresel Ekonomik Kriz ve Afganistan-Irak merkezli demokrasi götürme operasyonları büyük bir ekonomik sistem buhranını ortaya çıkarmıştır. Bu krizleri takip eden göçmen krizi, İngiltere'nin Avrupa Birliği'nden çıkması, ABD ve Küresel Sermaye Partnerlerinin 2'nci Dünya Savaşı sonrası kurduğu düzeni sona erdirmiştir. Dünya nüfusunun giderek artması, iklim değişikliği, iç savaşlar, yönetilemezlik, Rusya'nın küresel güç olma arayışı, Çin'in yükselişi ve ABD'nin tek süper güç olma konumuna meydan okuma gibi jeopolitik sistemde değişim ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. Bu çalışmada Rusların ve Türklerin Avrasya Coğrafyasındaki gelişimleri incelenmiştir. Küresel anlamda haplogruplar incelenerek ırkların dağılımı ortaya konmuştur. Türklerin liderliğinde kurulacak bir Avrasya Birliğinin küresel liderlik anlamında gücü ve etkisi hakkında önermelerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Panavrasya, yönetilemezlik, haplogruplar, ırkların göçü, Avrasya Birliği.

TURKISH PAN-EURASIAN THEORY

ABSTRACT

The Colored Revolutions, the Global Economic Crisis, and the Afghanistan-Iraq-centered democracy-delivery operations that the USA was indirectly or directly involved in and planned have revealed a global economic system crisis. The immigration crisis and the BREXIT followed these crises. The US and the Global Capital Partners ended the order established after the Second World War. The increasing population of the world, climate change, civil wars, unmanageability, Russia's ambition to become a global power, and the rise of China revealed the need for change in the geopolitical system, such as challenging the US's position as the sole superpower. In this study, the development of the

Russians and the Turks in the Eurasian Geography examined. The distribution of races has been revealed by examining haplogroups in the global range. Suggestions have been made about the power and impact of a Eurasian Union to be established under the leadership of the Turks in terms of global leadership.

Keywords: Panaurasia, unmanageability, haplogroups, migration of races, Eurasian Union.

GİRİŞ

ABD'nin büyük Ortadoğu Projesi'ni ilan etmesi ve daha sonrasında bunu revize ederek genişletilmiş Kuzey Avrupa ve Büyük Ortadoğu Projesi kapsamına getirmesi, Türkiye'yi işgal planı olan "millennium challenge" askeri tatbikatını gerçekleştirmesi, ikinci Irak Savaşı, Fransa banliyö olayları renkli devrimler ve Arap baharı Türkiye'yi bölgesindeki bu projelerden zarar görece diğer ülkelerle birlikte iş birliğine ve bu iş birliği kapsamında stratejik, siyasi ve askeri bir işbirliği planı hazırlamaya mecbur bırakmıştı.

ABD'nin bir şekilde müdahil olduğu yada direk planladığı Renkli Devrimler, Küresel Ekonomik Kriz, Avrupa'da başlayıp Akdeniz Afrika'sı ile Ortadoğu'ya sıçrayan 'Arap Baharı' projesi ve Afganistan-Irak merkezli demokrasi götürme operasyonları büyük bir ekonomik sistem buhranını ortaya çıkarmıştır. Bu krizin devamında gelen göçmen krizi ve İngiltere'nin Avrupa Birliği'nden çıkması, ABD ve Küresel Sermaye Partnerlerinin 2. Dünya Savaşı sonrası kurduğu düzeni sona erdirmiştir.

Sistem değişiyor. Küresel sistem, tek bir güç etrafında konumlandırılmayı reddediyor. Küreselleşme ile yerelleşme ön plana çıkmış ve bölgeselcilik öncelik halini almıştır. Devletler, kendi bölgelerindeki devletlerle müttefiklik ve bölgesel ortaklıklar kurarak, vatandaşlarını küresel tehlikelerden korumak ve görece refah toplumu vaadini yerine getirmeye çalışmaktadır.

Günümüz dünya politikasında artan nüfus, iklim değişikliği, iç savaşlar, yönetilemezlik, Rusya'nın küresel güç olma arayışı, Çin'in yükselişi ve ABD'nin tek süper güç olma konumuna meydan okuma gibi jeopolitik gelişmeler var. İngiltere'nin koptuğu Avrupa Birliği'nin durumu, Küresel Terörizmin geleceği, Irak ve Suriye'nin toprak bütünlüğü, Çin'in ekonomik saldırganlığı, Hindistan'ın tutumu, Balkanlarda meydana gelebilecek toplumsal hareketlenmeler ve daha birçok soru işaretini barındıran sorunlar yumağından bazılarıdır.

Coğrafya dünyada değişmeyecek bir unsurdur. Orta Asya coğrafyasına baktığımızda din olarak İslam, Ortodoksluk, Hristiyanlık millet olarak Türk ve Slav kimliği öne çıkmaktadır. Bu bize bölgenin sosyal gen rengini işaret etmektedir. Gözümüzün rengini saçımızın rengini fiziki genlerimiz nasıl belirliyorsa, sosyal genimiz de sosyal geleceğimizi (epigenetik) belirler. Tarih boyunca geçiş dönemlerindeki arayışları hep temel genetik davranış kalıpları belirlemiştir. İçselleştirilemeyen fikirler

coğrafyalarda uzun süre kalıcı olmaz. Silah ve para gücü geçicidir. Medeniyetler ve onları oluşturan töreyi somutlaştıran Milletlerin Karakteri esas güçlü aktörlerdir. Sonucu belirleyen, milletlerin karakteridir. Gelecek, geçmiş doğru değerlendirildiği takdirde başarılı yönetilir.

AVRASYACILIK

İsim babalığını Alman dilbilimci Aleksander von Humboldt'un yaptığı Avrasyacılık fikri XX. yüzyılın başlarında tarih, felsefe ve teoloji gibi çok farklı uzmanlık alanına sahip olan genç göçmen Rus entelektüelleri tarafından ortaya atılmış ve bu kişilerin akademisyen olması dolayısıyla da bilimsel değere sahip çok değerli makalelerle beslenmiş akademik bir düşünce olarak meydana geldi (Mangır, 2020: 193).

19. Yüzyılı Fransız Devriminin ortaya çıkartmış olduğu fikir akımları şekillendirmiştir. Fransız devriminin Çarlık Rusya'sına ilk etkisi aidiyet sorununu doğurmuş ardından da model arayışını tetiklemiştir. Batıdan yayılan fikir akımları Çarlık Rusya'sında aydınları Batıcılar ve Slavofiller olarak ikiye bölmüştür. Batı düşüncesinin etkisinde kalan, batı tarzı yaşamayı benimseyen ve Rusya'nın yerinin de batıda olduğunu düşünen kesimi batıcılar oluştururken bunların karşısında Rus'un hiçbir zaman batılı olmadığı, olamayacağı onun yerinin doğuda olduğunu, batı değerlerinin Çarlığı parçalayacağını düşünen Slavofiller yer almıştır. Batıcılar, batıyı modernleşmek olarak görmüşler ve düşüncelerini buna dayandırmışlardır. Slavofiller ise Slav milliyetçiliği ile Ortodoks değerleri merkez almışlardır. 1. Dünya savaşı ve Bolşevik devrimi sonrası self-determinasyon istekleri ortaya çıkmıştır. Rus entelektüelleri Roma-Germen kökenli Avrupa birikiminin yayılmasını tehditkâr bir tez olarak tanımlamış ve buna karşı bilimsel bir anti-tez olarak Avrasyacılık düşüncesi karşısına koymuşlardır. Çok bilinenin tersine ilk ortaya çıktığı yer Rusya değil Avrupa'dır. 1917 devriminden sonra ülkeyi terk ederek Avrupa'ya sığınan Rus entelektüelleri arasında ortaya atılıp yayılan bir akımdır. Avrasyacılar, Tarih, coğrafya, dil, felsefe gibi çeşitli uzmanlık alanlarına dayanarak eski Çarlık Rusya'sının kendine özgü bir dünya bir medeniyet olduğunu ispat etmeye çalışmışlardır (Riasanonoysky, 1996: 116).

Avrasyacılığın Rusya'da doğuşuna temel oluşturacak ilk çalışma N.S.Trubetskoy'un kaleme almış olduğu Avrupa ve Beşeriyet (Evropa i Chelovechestvo) eseridir. Yazar eserinde Avrupa medeniyetinin diğer kültürlerden ileri veya geri olduğunu gösteren, kriterlerini çizen herhangi bir ilmi çalışmanın mevcut olmadığı, bu tür düşüncelerin Avrupa merkezli dayatmacı, egoist düşüncelerin mahsulü olduğunu anlatmaya çalışmıştır. Rus milliyetçiliğinin modern versiyonu denilebilecek Avrasyacılığın manifestosunu oluşturan ilk toplu çalışma ise 1921'de Sofya'da basılmıştır. N.S. Trubetskoy, P.N.Savitski, G.V.Florovski ve P.P. Suvchinski, "Doğuya Doğru" (İskhod k Vostoku) isimdeki eserleriyle seslerini bir merkezden duyurmaya çalışmışlardır. Eserlerinin giriş bölümünde hareketlerini, Birinci Dünya savaşıyla artık kesin olarak anlaşılan Roma-Germen kültürel, teknolojik, rasyonalist,

bilimci ve bireyci yıkımına karşı oluşan bir düşünce hareketi olduklarını belirtmişlerdir (Gacheva, 2008: 11).

Avrasyacılar, dini değerleri ön plana çıkararak Rusya'nın jeopolitik konumuna yoğunlaşmışlardır. Avrasyacılar, Rusya ve çevresinin coğrafi açıdan hem Batı'dan hem de Doğu'dan farklı olduğunu, bu bölgenin ayrı bir kıta sayılması gerektiğini ileri sürmüşlerdir. P.N. Savitski, Rusya'nın Coğrafi Özellikleri adlı çalışmasında bu düşüncenin doğruluğunu ispat etmeye çalışmıştır. O, bu bölgenin sıcaklık, nem, rutubet, açısından aynı iklimi, fiziki açıdan da aynı özellikleri taşıdığını belirtmiştir. Bunun içinde raporlar ortaya koymaya çalışmış, bununla da Ural'ın doğu ve batısının aynı özellikleri taşıdığı, Avrupa ile Asya'yı ayırmak için Ural dağlarının sınır teşkil edemeyeceğini ileri sürerek bu bölgenin bütüncül bir yapısı olduğunu, ayrı bir kıta özelliğini taşıdığını belirtmiştir.

Avrupa merkezli tüm medeniyetler, Rus tarih yazımında daha öncekinden farklı olarak Kiev merkezli değil, Moskova merkezli, dolayısıyla Moğol işgaline ayrı bir önem veren bir yöntem ileri sürmüşlerdir. Moğol işgali ve Moğol-Tatar devletinin getirdiği siyasi, ekonomik, sosyal, askeri yapının Avrasya'ya ait ilk imparatorluk geleneğinin temelini oluşturduğunu ve Ruslara bırakılan çok önemli bir miras olarak gördüklerini anlatmaya çalışmışlardır.

Trubetskoy'un 1925 yılında yayınlanan Cengiz Hanın Mirası adlı eserinde Cengiz Hanın liyakat /Sadakat ve dini toleransa dayanan içinde birçok devleti barındıran bir Avrasya İmparatorluğu kurduğu ve Rusların da bu imparatorluğun bir parçası olarak görüldüğü kaydedilmektedir. Moskova'nın yükselerek Rus halkını kucaklayan bir devlet olması da Altın Orda devleti vasıtasıyla steplerden alınan devletçilik ruhu ve iradesinin etkili olduğu belirtilmiştir.

Oleg Kaçmarskiy, öz eleştiri yaparak, yüz yıldır Rus tarihi çarpıtılarak aktarıldığından bahsetmektedir. Kaçmarskiy, genel olarak Rus tarihçilerinin bir konuyla ilgili yazı yazarken batıdakinden farklı olarak tek taraflı bakış açısıyla konuyu ele aldıklarını, hoşlarına gitmeyen konuları yuvarlayıp geçtiklerini, bu yüzden Moğol-Tatarlar anlatılırken hep kötü taraflarının anlatıldığını, "İga" esaret kelimesinin kullanılmasının da bu düşüncenin ürünü olduğunu belirtmiştir.

Lev Gumilev, "Ritmü Evrazii" Avrasya'nın Ritmi adlı çalışmasında "1247 yılında Rus'un Altın Orda'ya birleşmesi" cümlesini kullanmış, 1312 yılında Hıristiyan Moğolların Rus'a göç ettiğini, burada Knazlara hizmet ettiklerini ve burada Rostov, Razan ve Moskova güzelleriyle evlendikleri bildirmiştir. Gumilev yine aynı çalışmasında eski Rusların "İga" (esaret) kelimesini bilip bilmediklerini sorar ve cevabında da, 1263 yılında Aleksandr Nevskoy'un Büyük Vladimir Knazlığını gönül rızasıyla Altın Orda'ya bağladığını örnek vererek eğer esaret varsa bunu nasıl tanımlayabiliriz diye kendi sorusuna kendisi cevap vermiştir (Gumilev, 1992).

Cengiz Hanın bölgede hâkimiyeti ele geçirmesi ve Altın Orda'nın kurulmasıyla bölgedeki istikrar tekrar temin edilmiş, bu halkların devletleşebilmeleri için iç sorunlardan uzak bir huzur ortamının oluşması sağlanmıştır. Bu dönemde Altın Orda dâhilindeki Rus Knezlikler sakin bir hayat yaşamışlardır. Fakat Altın Orda yönetimine dahil olmamış, batı ve kuzey batı Rus knezlikleri ise eskisi gibi Polonya ve Litvanya tarafından baskınlara ve işgallere maruz kalmaya devam etmişlerdir. Trubetskoy, Müslüman-Tatar hoşgörülü yönetiminin kendileri için olumlu sonuçlara sebep olduğunu kabul etmiştir (Kemaloğlu, 2015: 24).

Avrasyacılar, Hun, İskit, Peçenek, Avar, Hazar, Kıpçak devletlerinin, Moğol-Tatar İmparatorluğunun kurulup genişlediği Avrasya'yı tarihi bir yapı haline getirerek Rusya tarihini de bu yapı içerisinde ele alarak Rusya'ya farklı bir konum kazandırmayı başarmışlardır. Bu siyasi yapının genişlemesi Rusya'yı merkeze çekeceği düşünülmektedir. Burada Rusya'ya Cengiz Han'ın üstlenmiş olduğu sorumluluklar verilmektedir. Yani çok uluslu devlet yapısının merkezi yöneticisi görevi, gücü elinde olan kişidir. Avrasya coğrafyasının birleştirici bir yönü olduğu belirtilerek bu yapının merkezi rolünü üstlenen Rusya'ya bütünleştirici olması için "hizmet" rolü yüklenmektedir. Putin'in Avrasya Birliği düşüncesi de genlerini yukarıda belirtmiş olduğumuz temelden almaktadır. Rus Stratejik düşüncesi Avrasyacılığı Rus'un geleceği için tek çare olarak görmektedir.

Yeni Avrasyacılık

Avrasyacılık fikrinin Trubetskoy, Savitskiy, Roman Jakobson, Petr Savitsky Alekseev, Bromberg, Gumilyev gibi Rus düşünürler tarafından teorize edilerek Rus düşünce hayatına girdiğini ifade etmiştik. Bu akademisyenlere göre Rusya, Şark ve Garp medeniyetinden ayrılarak özel ve özgün bir kimliğe ve yapıya sahipti. Bazı Rus filozoflarca savunulan Rusya'nın Roma İmparatorluğu'nun devamı olduğu argümanının aksine Avrasyacı düşünürler Rusya'nın Asyalı ve Türki halkların ve kültürlerinin birer parçası olduğunu iddia ettiler (Dugin, 2007: 143). Bolşevik Devrimi sonrası Avrasyacı düşüncenin ve onun savunucularının sistemden dışlanmasıyla, Avrasyacılık fikri 1990'lara kadar Rus politik hayatında uyku evresine girdi. Az sayıda düşünür ise Sovyetler Birliği'nin kurulmasının Avrasyacıların savunduğu Avrasya Birliği gagesinin vücut bulmuş şekli olduğunu iddia etti (Dmitry, 2007: 144).

1990'lardan itibaren Aleksandr Dugin'in başını çektiği düşünürlerce Avrasyacılık düşüncesi tekrar diriltilmeye ve teorize edilmeye çalışıldı. 1990 sonrası Neo-Avrasyacılık olarak adlandırmaya başlanan düşünce, Klasik Avrasyacılık ile benzerlikler göstermekle beraber belirgin farklılıklar ortaya koymaktadır (Dugin, 2010). Neo-Avrasyacılık düşüncesi Klasik Avrasyacılık'ta olduğu gibi Germen-Roma kültürünün anti-tezi olmak yerine Anti Atlantik ve Amerikan hegemonyasına karşıtlık üzerine şekillenmiştir. Hatta Avrupa ile işbirliği içerisinde girilmesi gerektiğini ve Moskova-Berlin-Paris hattının

oluşturulmasını savunan Neo-Avrasyacılar da bulunmaktadır (Laurelle, 2008: 56). Neo-Avrasyacılar renkli devrimlerle Avrasya ülkelerinin rejim ve yapılarının Amerikan hegemonyası lehinde şekilleneceğini ve bu devrimlerin tezahürünün son halkasının ise Orta Asya ülkeleri olacağını iddia etmektedirler. Bu bağlamda Rusya için özellikle Kafkasya ve Orta Asya büyük önem teşkil etmektedir (Bassin, 2003: 257).

1991'den 1993 yılına kadar bu yeni Avrasyacılar konferanslar, sempozyumlar, seminerler, yuvarlak masa toplantıları vs düzenleyerek adeta tanıtım çalışması yaptılar. Bu tarihler arasında Dugin'in ve dolayısıyla da Neo-Avrasyacıların temel felsefesini teşkil eden okyanus-kıta veya Avrasya-Atlantik ikilemi Dugin tarafından kaleme alınan 'Büyük Kıtalar Savaşı' adlı makalede dile getirildi. 1991-93 tarihleri arasında Neo-Avrasyacılık ve dolayısıyla da Dugin üzerinde büyük bir şekillendirici etki oluşturan 'Yeni Sağcılar'ın ünlü isimleri J. Tiriari, Klaudio Mutti, Terrachano, A. Benois, R. Stoykers, M. Batara gibi Yeni Avrasyacılar gayretlerini jeopolitik, tarih felsefesi, din araştırmaları gibi alanlarda yoğunlaştırmaya başlıyorlar. Avrasyacı olduklarının şüphe götürmemesi için de klasik Avrasyacılığın temsilcilerinden Trubetskoy, Vernadskiy, Alekseyev ve Savitskiy'in kitaplarını özellikle Dugin'in yorumlamalarıyla bastırdılar. Ayrıca "Konspiroloji", "Muhafazakâr İnkılap", "Avrasya Misterileri", "Hayırlı Haberin Metafiziği", "Jeopolitiğin Esasları: Rusya'nın Jeopolitik Geleceği", "Proleter Tampliyerler" gibi eserler Dugin isminin meşhur olmasını sağlıyorlar. Bu esnada Avrasyacılığın ideolojik fikirleri Komünist Parti, Liberal Demokrat Parti, Evimiz Rusya Partisi gibi hem sol hem de sağ partilerin söylemlerine ve hatta programlarına hâkim olmaya başlamıştır. Bu dönemde Avrasyacılık fikri Kazakistan Başkanı Nursultan Nazarbayev tarafından aktif olarak kullanılmaya başlanıyor. Nazarbayev Avrasya Birliği adı altında Sovyet sonrası bölgenin birleştirilmesi çalışması içerisine girdi. Kazakistan'da Gumilyev adına bir üniversite bile kuruldu.

Dugin 1998 yılında Duma başkanı G. Selezniyov'un danışmanlığını yapmaya başlayarak Neo-Avrasyacılığın lideri olarak Rus eski dini inanışlarının ve geleneklerinin araştırılması çalışmalarını başlattı. Dugin Neo-Avrasyacılığın lideri olarak radyolarda, gazetelerde, dergilerde boy göstermiş ve kitaplarında, makalelerinde, radyo programlarında her konuyu Avrasyacı bir yaklaşımla ele almaya başlamıştır.

Putin'in vekâleten göreve gelmesine destek olan Dugin 2001 yılında onun Bişkek'te "Avrupa-Asya Ekonomik Birliğini" kurmasıyla Putin ile ülkenin Avrasyalılılaşmaya başladığını görerek Putin'e olan sempatisi, Putin'in Buruney'de 'Rusya bir Avrasya ülkesidir' sözüyle birlikte son seviyesine ulaşmış oldu. 2001 Mayıs ayında Avrasyacılık, Rusya Siyasal ve Toplumsal Hareketi adı altında resmileşti. 30 Mayıs 2002'de Moskova'da, bir manastırda "Avrasya" Siyasi Partisinin Kuruluş kongresi yapılarak liderliğine de A. Dugin seçildi.

Klasik Avrasyacılık ile Yeni Avrasyacılık Kıyaslaması

Neo-Avrasyacılık, klasik Avrasyacılığın esas kavramlarını kendisi için teorik temel olarak almakla birlikte klasiklerdeki Roma-Germen medeniyetine karşı yapılan tenkitler ABD düşmanlığına dönerken (Batı değil) bu düşmanlık Dugin'in düşüncelerinin de özünü oluşturmuştur. Roma-Germen kelimesi Neo-Avrasyacılıkta yer almazken Atlantis kültürü, Anglosakson dünyası gibi kavramlar sıklıkla kullanılmakta 'Yeni Sağcılar'ın etkisiyle kıta Avrupa'sı olumlu olarak betimlenmekte ve kendisiyle anlaşılabilir bir dünya olarak görülmektedir. Zaten böyle görülmemesi durumunda Avrasya'nın doğusu ile batısını birleştirme fikri (bu fikir jeopolitiğin kurucusu K. Haushofer'e ait) Moskova merkezli Almanya-Rusya-Japonya jeopolitik ekseninin oluşturulması düşüncesini bir temele oturtma düşüncesi imkânsız bir hale gelecekti. Bu eksenin oluşturulması, okyanus kültürüne ve onun yayılmacı politikasına karşı koymanın temellerinden birini oluşturması dolayısıyla Neo-Avrasyacıların temel argümanlarından birini teşkil etmektedir.

Neo-Avrasyacılar için her ne kadar toprak kanın altında yer alsın da (Bölgecilik milliyetçiliğin önünde prensibi) Ruslar ve Rusya temel alınarak planlar oluşturulmaktadır. Rusya, Avrasya birliğini oluşturacak diğer birlik üyesi devletler arasında eşitler arasında birinci olarak yer almaktadır. Rusya'nın önderlik etmediği bir Avrasya birliği söz konusu bile olmamaktadır. Neo-Avrasyacıardan biri olan V. Fedorov bu durumu şu şekilde dile getirmektedir: 'Avrasya devleti birliği ancak Avrasya milli devletlerinin bir araya gelmesiyle mümkün olabilir ki bu birliğin oluşması da ancak bunların arasından en güçlü etnik Rus devletinin yönetiminde (egemenliğinde) söz konusu olacaktır'. Bu sözler Avrasya birliği açısından Rusya'yı asıl onun dışında bulunan diğer devletleri ise teferruat olarak görmektedir.

Klasik Avrasyacıarda görülen Makyavelist felsefenin Neo-Avrasyacıarda hat safhaya ulaştığını görmekteyiz. Dugin Rusya'nın bir Avrasya devi olarak doğmasını gerçekleştirmek amacıyla bölge ülkeleri üzerinde kirli oyunları sakıncasız görmektedir ki bu durum kendisine yönelik güvensizlik oluşturmuştur. Neo-Avrasyacılık, Avrasya birliği oluşturma yolunda Avrupa Birliği gibi bir birlik oluşturmadan çok kaos ortamından bir sistem oluşturma, Rusya imparatorluğunu meydana getirme mücadelesidir. Bu uğurda İran ve Türkiye gibi bölge ülkelerini, bir şekilde birbirlerine karşı kullanmayı düşünmektedir. Atlantik kültürü düşmanlığı üzerinden Türkiye, Azerbaycan, Gürcistan gibi ülkelere dost bulma ve Avrasya birliği yolunda devrim yapabilecek üst seviyeli yönetici taraftarlar edinmeye çalışmaktadır.

Yeni Avrasyacılığın Eleştirisi

Her milletin kendisine has özellikleri vardır. Bazı durumlara göre şekillenen ve gelenek haline getirilerek bir sonraki nesillere aktarılan bu özellikler çoğu zaman başarılı bir şekilde korunur. Almanları örnek alalım. Siyasi ve idari yapısını oldukça geç tamamlayan Alman Ulus Devleti, iki dünya savaşından yenik çıkmasına rağmen yenilgileri, felaket olarak algılamayan Almanlar, disiplinleriyle çalışma azimlerini birleştirerek büyük savaştan 15 yıl sonra tekrardan toparlanmış bir şekilde büyük güçlerin

arenasında dikilmiştir. Tıpkı Alman milleti gibi Ruslarında kendilerine has özellikleri var. Rus tarihine oldukça eleştirel bakan Rus tarihçi Kliyuçevski'e göre bu özelliklerden biri: 'Rusların kendisini besleyen toprağı tahrip etme ve nihayet tamamen yok etme hususunda, başka hiçbir yerde rastlanmayan özel bir dehasının' olmasıdır. Aynı tarihçi der ki: 'Rusya'nın tarihi, kendi kendisini sömürgeleştirmekten vazgeçmeyen bir ülkenin tarihidir.' Rusya'nın tarihi sıkça rastlanan isyanlar, baskınlar, işgaller ve ekonomik kıtlıklarla doludur. Bu felaketler her defasında Rusların, Avrupa medeniyetiyle uyum sağlayıp bütünleşmesini engelleyen etmenlerdendir. Ve ayrıca bu felaketler, Rusların son iki asırdır kendilerine hedef biçtikleri ve bu uğurda mücadele ettikleri Dünya Devleti ve Büyük Güç sevdasını da açıklamaktadır. Rus zihniyetinde zayıf düştüğünde iç karışıklıkların hızlıca patlak verdiği ve ekonominin kolay kolay toparlanamadığı bir coğrafyaya sahip olan Rusya, bu güçler arenasında zayıf düşmemesi gerektiği çok iyi bilmektedir. Rusya, gücünden ödün vermemek için kırmızı çizgilerini çok net bir şekilde çizmiştir. Günümüzde Rusya'nın kırmızı çizgileri içerisinde kalan Kırım'a müdahalesi ya da bundan önceki Gürcistan operasyonu Rusya'nın 'ben buradayım ve halen güçlüyüm.' deme şeklidir. Neo-Avrasyacılık düşüncesi Klasik Avrasyacılık'ta olduğu gibi Germen-Roma kültürünün anti-tezi olmak yerine Anti Atlantik ve Amerikan hegemonyasına karşıtlık üzerine şekillenmiştir. Neo-Avrasyacılık düşüncesi Türk halklarını ve Türkiye'yi merkeze almak yerine olası bir Avrasya Birliği'nde Rusya'yı başat ve egemen unsur yapmaktadır. Bu özelliğiyle de Neo-Avrasyacılık düşüncesi emperyal bir nitelik taşımaktadır.

Avrasyacılık, Sovyet emperyalizminin ABD'ye karşı Asya ve Avrupa'da tutunmasının ideolojisidir. Türk cumhuriyetlerindeki milli bilinci köreltmesi bakımından da Türkler'e karşı bir ideoloji olarak ortaya çıkmıştır. Aynen Dugin'in ifade ettiği gibi Ruslar'la Türkler arasındaki "Nesnel jeopolitik" gerginlik, Avrasyacıların Türk dünyasını yok etme ve Anadolu üzerinden sıcak denizlere ulaşma hayalinin peşinde koşmalarına neden olmuştur. Putin'in Rusya'yı tekrar bir emperyalist kutup haline getirme çabası, Dugin'in Avrasyacılığıyla örtüşüyordu. Bu nedenle Dugin, Putin döneminde hem Duma'da hem de Rus Genelkurmayı'nda danışmanlık görevlerinde bulundu. Kurduğu Avrasya Partisi de Putin'in partisini destekliyor. Bugün bir "mazlum milletler enternasyonu" gibi gösterilen, hatta Atatürk ve Galiyev'in hayal ettiği birliğin gerçekleşmiş hali olarak öne sürülen Uluslararası Avrasyacılık hareketi, aslında Rusya'nın emperyal dış politikasının uluslararası sömürgelerini oluşturma hareketinden başka bir şey değildir.

Batılı güçlerle ittifak etmekten çekinmeyen Rusya, emperyalist paylaşımın gerekliliğini ispat etme yolunda, daha sonra amansız düşmanı olacakları Batılıların adeta "gerekçeli karar hükmü" niteliğinde, emperyalist tarih ve siyaset literatürüne "Le question d'orient" (Doğu Meselesini) armağan edeceklerdir. Bu Rus tarihinin yapmış olduğu iki büyük yanılmanın doğurduğu büyük bir hatadır. Birincisi Rusların, günümüzde Kartaca'lı denizcilerin selefleri olduklarını iddia ettikleri Atlantikçi saldırganların, Doğu'ya yönelik sömürgeci amaçlarının Orta Avrupa ve Kuzey Afrika'dan yolunu keserek yüzyıllarca Doğu'nun işgali önünde kalkan rolünü üstlenen Osmanlı Devleti'ne karşı mantıksız

bir saldırganlık sergileyip, Atlantikçi cephenin maşalığını üstlenmeleridir. Atlantikçi cephe bir yandan ‘‘Osmanlı Barışına’’ karşı Rusları koçbaşı olarak kullanıp Türkleri, diğer yandan sürekli teyakkuz haliyle Rusları da Batı cephesinden Osmanlı sayesinde uzak tutmuş oluyordular. Rusların ikinci yanlış noktası ise, I. Dünya Savaşı öncesi Osmanlı Devleti’nin parçalanarak pay alma mücadelesinde Atlantikçilere ‘‘Doğu Meselesi’’ adını taşıyan ünlü ‘‘yol haritasını’’ sunmuş olmalarıdır.

Rus imparatorluğunun oluşumunda (yayıma ve imparatorluk kurulduktan sonra) Batıdan aldıkları felsefî, sosyal (sınıfsal yapı), iktisadî, idarî ve kültürel kipler, işgal ettikleri topraklarda ve Doğulu haklar üzerinde Batılı sömürgeci zihniyeti yansıtmaktadır. Çar Petro’nun reformlarıyla, Lenin’in Sovyet Devriminin bütün iktisadî, siyasi ve içtimaî kodları, Batı menşeli olması bir tesadüften ziyade, açık bir tercihtir. Bu sebeple Rusya hiçbir zaman Doğulu olamamış, Atlantikçilerin sürekli tazyikleri sonucu, zorunluluk gereği hep ‘‘Doğu’’da kalmaya mahkûm olmuş ve bu mahkûmiyetin kabulü, zaman içinde Rusların ‘‘jeo-politik’’ kaderi haline gelmiştir. Rusyayı (sınırları Karelya’dan-Kamçatka ve Harbine kadar uzanan büyük Asyanın hayat sahasında) başı kalpaklı, sırtı kürklü, ayağı çizmeli ama, zihni haritası; elindeki metreyle toprakları ölçen, sınırları çizen, tabiatı israf oranında hesapsızca kullanan, beyaz adamla-köle ilişkisini devam ettiren, Katoliklikten devşirme Ortodoks ‘‘seçilmiş ve kurtarıcı’’ rolünü kendine görev edinen bir ‘‘Sir’’, bir ‘‘Kont’’ veya bir ‘‘Prens’’ şeklinde görmek mümkündür. Rus Avrasyacıları, bir yanda topyekün Doğunun kurtuluşuna seslenirken, diğer yanda Roma’nın mirasına sahip çıkan Atlantikçiler gibi ‘‘kurtarıcılığı’’ kendilerinde tabi bir hak olarak görürler. Bu anlayış, genel bir dünya barışından ziyade, Slav halk gelenekleriyle, Asyalı Turanî hakların devlet tecrübesi ve fiziksel emeği üzerine kurulu, Rus emperyal sınırları içinde ortak bir tarihin karakteristiğini barındırır. Gumilev’in Atlantik Sömürge Zihniyeti için söylediği ‘‘Her bir Avrupalının gizli arzusu, dünyada bütün halkların kimliksizleştirilmesi ve bütün özgün kültürlerin (sadece Avrupa kültürü hariç) yıkılmasıdır. Bu kültür, evrensellik iddiasında olup, diğer bütün kültürlerin ikinci sınıf durumuna sokmaktadır. Bu anlayış her bir Avrupalının bilincine ta çocukluğundan, bunun da ötesinde çağdaş Avrupa halklarının oluşumunun ilk evresinden, yani 11. yy.’dan itibaren kazanmış bulunuyor. Kendi üstünlüklerinden emin olan Haçlılar, Filistin’e, Baltık kıyılarına, İstanbul’a ve Bulgaristan’a yürüyorlardı. Daha sonra Kızılderelilerin ülkesini yağmalamak için Amerika’ya, köle getirmek için Afrika’ya Hindistan’a, Java’ya hatta Hindistan afyonunun iyi pazar bulduğu Çin’e kadar yayıldılar ve bu ‘‘uygarlaştırıcı’’ harekette hiçbir vicdan azabını duymadılar; zira ‘‘vahşilerin’’ uygarlığa katılmasını bir kahramanlık, ‘‘beyaz insanın görevi’’ olarak algılıyorlardı’’ cümleleri, Yeni Avrasyacı Ruslar için de söylenebilir izleri taşıyor. Fakat emperyal açıdan bakılacak olursa Atlantikçi Almanya’nın; Roma-Cermen, ABD’nin Evangelist, Anglo-Sakson, Türkiye’nin Osmanlı ideali üzerine post-emperyal yeni imparatorluk iddialarında bulunmamaları için hiç bir engel görülüyor. Peki şu soruyu hemen soralım: Avrasyacılığın alternatifi Amerikancılık/Atlantikçilik mi? Türkiye dinamikleri üzerinden örnek vererek cevap verecek olursak, Atlantik cephe’nin Türkiye merkezli Yeşil Kuşak-İlimli İslam Projesi kapsamında kurdurduğu Fethullahçı yapılanma, Avrasyacılığı eleştirerek hem Türkiye’deki Atatürkçü

kesimi Rusçu olarak yaftalamak hemde okulları aracılığıyla Avrasya ve Türkistan coğrafyasında ABD'nin etkinliğini sağlarken Rus Egemenliğini inşa etmeye çalışan fikir ve hareketleri engellemeye çalışmaktadır. Fethullahçı yapılanma, Orta Asya'daki Türk cumhuriyetlerinde kurduğu okullarla büyük bir uluslararası örgütlenmeye girişti ve bu örgütlenmenin arkasında ABD'nin olduğu biliniyor. ABD'nin isteği doğrultusunda Orta Asya ülkelerinde "İlımlı İslam" rejimleri kurmaya çalışan Fethullah, tabii ki bu bölgeleri Rusya'ya bağlamak isteyen Rusçu Avrasyacılığa karşı çıkacaktır. Atatürk Avrasyacı değildi. Türkçü'ydü. Ve doğal olarak Panturanistti. Atatürk'ün tam bağımsızlıkçı dış politikasından öğrenilmesi gereken, hiçbir emperyaliste dayanmadan, sadece kendi milletine güvenerek bağımsız bir ülke inşa etme hedefidir.

Türkiye ve Avrasya: Genetik Merkezli Avrasyacılık

Avrasyacılık düşüncesi özellikle son iki yüzyılda Türk fikir adamları tarafından zaman zaman ele alınmış ve Türk milletinin kurtuluşu olarak kabul edilmiştir. Bu fikir Yusuf Akçura tarafından gündeme getirilmiştir. Yusuf Akçura, Kazan'da yayınlanan 1907 yılının Mart ayında Tan Çulpan gazetesinde, 1908 yılında Kırım'da yayınlanan Tercüman gazetesinin kırk bir numaralı sayısında Avrupalılara ve Çinlilere karşı Rus ve Türk halklarının beraber hareket etmeleri gerektiğini savunmuş, ancak bu şekilde onların sömürsünden kurtulmanın mümkün olabileceğini yazmıştı. Bu öneri önceleri Rus halkından da olumlu cevap bulmuş, hatta böyle bir iş birliği için konuşmalar bile yapılmaya başlanmıştı. Yusuf Akçura, meseleyi Duma Başkanı ile konuşmuş, Müslüman İttifak partisi, meseleye eşit şartlar altında ılımlı yaklaşacağını açıklamıştı. Fakat, Rus hükümeti, kendilerini Türklerle eşit görmediklerinden dolayı bu tür fikirlere itibar etmeyeceğini kesin bir dille açıkladı ve bir beyanname yayınladı. 20 Şubat 1908 yılında yayınlanan bu beyanname bu fikrin uzun bir zaman ortalıktan kalkmasına sebep oldu.

Türkiye'de 1991'den sonra ulusalcı sol kesimlerden milliyetçilere kadar çok çeşitli gruplar tarafından Avrasya kavramı kullanılmıştır. Fakat bu gruplar Avrasyacılığa ilişkin herhangi yeni bir fikir, coğrafya tasavvuru, tarih felsefesi, sosyo-ekonomik yada siyasi bir sistem geliştirememiştir. Bu gruplar, Avrasyacılığı Batı karşıtlığı olarak algılayarak mensup oldukları düşünce sistemine sadece bir tepki olarak monte etmeye çalışmışlardır. Mesela, milliyetçiler için Avrasya, "Türk Birliği" olarak algılanırken, sosyalist cephenin devrimcileri içinde yeni bir ideoloji arayışı olarak öngörülmüştür. Hatta bu iki grup Avrasya coğrafyasında politika üretebilme konusunda zaman zaman ittifaka yönelmiştir. Ancak düşünce uygulanması mümkün olmayan sloganlardan öteye götürülememiştir.

Avrasya Birliği düşüncesi gelecekte Türkiye, Kafkasya bölgesi, Orta Asya, Ukrayna, Karadeniz bölgesinin geleceği için olumlu bir işbirliği platformu olabilir. Bu bölgelerde Türkiye de dahil bütün devletlerin kendi ekonomik çıkarları bulunmaktadır. Rusya ve Orta Asya piyasası Türkiye için büyük ekonomik ve ticari imkanlar vaat etmektedir. Avrasya Birliği projesi Türkiye için de yeniden değerlendirmek önemlidir. Avrasya Birliği fikri aynı zamanda Türkiye ve çevresindeki sorunlu

bölgelerin geleceği için önemli bir potansiyeline sahiptir. Siyasal açıdan, bölgenin uluslararası sistemle entegrasyonu için köprü vazifesi üstlenebilecek imkâna sahiptir. Avrasya bölgesinde önemli bir güç sayılan Türkiye'nin Rusya'yla rekabet edemeyeceği sahalarda işbirliğine gitmesi daha faydalı olacaktır. Zira bölgesel bir güce dönüşmekte olan Türkiye için Avrasya siyasi ve iktisadi önem taşımaktadır. Avrasya bölgesinin gelecekte dünyanın önemli ekonomik gücüne dönüşecektir. Rusya, Çin, Türkiye, İran, Orta Asya, Kafkasya gibi bölgelerin ekonomik zeminde birleşmesi veya daha yoğun işbirliği yapması dünya düzeninde yeni bir yapının oluşmasını sağlayabilecek potansiyele sahiptir.

Türkler ve Avrasya Coğrafyası

Güney Batı Sibirya, Türk tarihi açısından ata yurdu anlamını taşır. Sibirya, bünyesinde taşıdığı maddi kültür alanları ile önemli bir mihenk taşıdır. Afanasyevo, Okunyeve, Andronovo, Tagar Tastik, Karasuk gibi en eski kültürler ve etki alanları bunun bazı tanımlamalarıdır. Bu kültür alanlarında ele geçen antropolojik malzemeler ve arkeolojik buluntular sayesinde Türk tarihinin başlangıcı hakkında söz söylemek mümkün olmaktadır. Birçok araştırmacı en eski Türk yurdunun Güney Batı Sibirya'da olduğu konusunda hemfikirdir. Büyük Hun İmparatorluğundan beri Güney Sibirya bölgesi, bugünkü Gorno Altay, Tuva, Hakasya ve civarları Türk tarihinde farklı bir işlev görmeye başlamışlardır. Çünkü otorite merkezi Moğolistan'da Ötüken olarak adlandırılan Orhun Irmağı bölgesinde yükselmişti. Orta Asya'yı hâkimiyeti altına alan Hun, Göktürk, Uygur devletlerinin odak noktası burası olmuştu. Dolayısıyla Türk tarihinin hareketliliği yüzyıllarca doğu batı istikametinde gelişmişti. Bu durumda Güney Sibirya kenarda kalmış görüntüsü vermiştir (Boray, 2005: 56)

Peki, ne olmuştur bu süreçte? Sibirya bölgesi öncelikle eski Türklerin sürgün bölgesi olmuştur. Bu durumun sebebi Sibirya'nın zor iklim şartları ile iletişim yollarının üzerinde bulunmayışına bağlamak mümkündür (Laypanov, 2008: 78). Herhangi bir şekilde iktidar sahipleri ile çatışan hanedan üyeleri kendilerine bağlı küçük gruplarla kuzeye çekilmişler ya da çekilmek zorunda bırakılmışlardır. Mesela 581 yılında yapılan seçimde kağanlık tahtına çıkamayan Göktürk hanedanından Ta-lo-pien yanına ailesini ve adamlarını alarak Baykal Gölü havalisine çekilmiştir. Buralarda ormanların, dağların, vadilerin arasında soyutlanmış bir şekilde yaşarlarken, tahtı elinde tutanların saldırısından korunmuşlardır (Güler, 2001: 45). Hun İmparatorluğu zamanında Güney Sibirya'da Kırgızlar (Ke-k'un) ve Ting-linglerin yaşadığı Çin kaynakları tarafından bildirilmektedir (Taşağıl, 2010: 145). Kırgızlar, 7. yüzyıldan itibaren sıklıkla tarih sahnesinde görünür olmuşlar; nihayet 840'tan sonra kesin varlıklarını hissettirmişlerdir. Bundan sonra hiç kaybolmayarak günümüze ulaşmışlardır. Ting-ling kavramı ise çok daha fazla açıklanmaya muhtaçtır. Çünkü bu bölgede gösterilen Ting-lingler, Urallar'a kadar uzanmışlar, bütün Kuzey Kazakistan bozkırlarını kaplamışlardır. Kaynaklardan anlaşıldığına göre Ting-lingler, Batı Orta Asya'daki Türk kökenli boyların atalarının genel adıdır (Ekrem, 1997: 1014). Kıpçakların ve Oğuzların ataları da bu boy grubunun içinde idiler. İşte, bu boyun da ilk çıkış yeri Güney Sibirya'da Altay, Sayan ve Tanrı Ula dağlarının etrafındaki vadilerdir. Doğu-batı yönü açısından ele

alındığında pek stratejik görünmeyen Güney Sibiryaya, aslında koruyucu, kendisine sığınanı bağrına basan anaç bir konum üstlenmiştir (Kayser, 2003: 282). Dağlar, vadiler ve uçsuz bucaksız ormanlar herkesi korur. Diğer taraftan Orhun Yazıtlarında da açıkça bildirildiği gibi devlete isyan eden Güney Sibiryaya boyları -ki bunların başında Kırgızlar ve Çikler geliyordu- üzerlerine yürünerek bastırılmıştır. Tonyukuk'un da yazıtında açıkça ifade ettiği gibi asilerin yanı sıra bölgenin çetin şartları ile mücadele edilmişti. Göktürklerin yerini alan Uygurlar döneminde de durum değişmedi. Bölge boyları bazen itaat ettiler, bazen de karşı koydular. Kırgızlar 840 yılında yüz bin süvari ile Orhun'daki Uygur başkentini basıp Büyük Uygur Kağanlığına son verdiler. Bu olay Orta Asya tarihinde bir dönüm noktasıdır (Gömeç, 2011: 25).

840 tarihinde Türk Medeniyeti'nin kurucuları olan Doğu Toğuzguz'ların(Tunguzlar) yönetici boyunun Kırgızlar tarafından ortadan kaldırılması sonrası, Toğuzguz'ların yetiştirdiği Batı Toğuzguzlar ile Tunguzların mücadele ettiği Kıpçak Türkleri batıda yönetim mücadelelerini devam ettirmişlerdir (Zekiyev, 2007).

Moğolistan coğrafyasını 50-60 yıl ellerinde tutan Uygurlar, Kırgız güçlerine kaybedip geri çekilince, Türklerin ağırlık merkezi batıya kaydı. Buna rağmen Sibiryaya tarihsel rolünü oynayıp, bünyesinde bulunan Türk kökenli kabileleri korumaya devam etti (Roux, 2007).

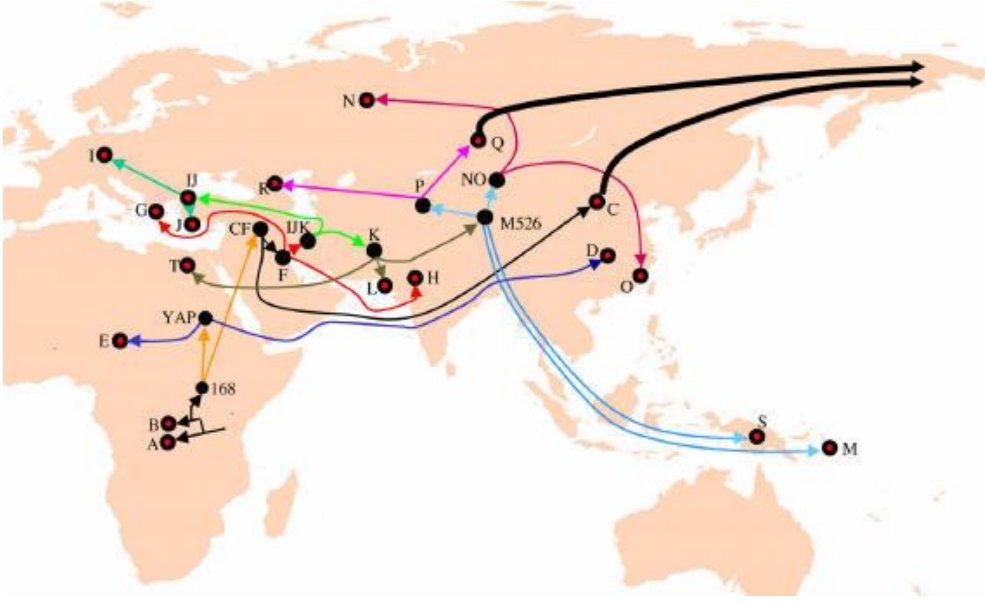
Bölge kabileleri Cengiz Han'ın Moğol devletinin bünyesinde yer aldılar; önemli roller oynadılar. Kırgızlar, Sibiryaya'yı terk edip Tanrı Dağları havalisine gelerek Kırgızistan'ı oluşturdular (Rosser, 2000). Burada orman halkı anlamına gelen Oyratlardan bahsetmek gerekir. Çeşitli kaynaklarda Kalmuk, Cungar gibi adlarla anılan bu halk Sibiryaya'dan Altaylar'ı aşarak, 15-18. yüzyıllar arasında bütün Orta Asya'yı kasıp kavurdu. Sonuçta Mançu asıllı Çinliler tarafından yok edildiler (1756) (Naşkali, 1997). Yerlerinde kalanlar ise Rus istilasına boyun eğmek zorunda kaldı. Nihayet günümüze başta Gorno Altay, Hakasya ve Tuva gibi üç özerk cumhuriyet olmak üzere bölgenin Rus nüfusuyla birlikte yaşayan küçük kabileler kaldı (Somuncuoğlu, 2010).

Haplotip, istatistiksel olarak birbiriyle ilişkili bir kromozom çiftinin tek bir kromozomu üzerinde yer alan tekli nükleotit polimorfizm dizileridir (Boyacıoğlu & Dündar 2012). Bu istatistiksel bağlantının ve haplotip öbeğindeki bazı alellerin belirlenmesi ile bu bölgedeki diğer polimorfik konumların da belirlenebileceği düşünülür. Bu tür bilgiler yaygın hastalıkların genetik nedenlerinin araştırılması için önem taşımakta olup Uluslararası HapMap Projesi (Gök, 2017) tarafından insanlarda da araştırılmıştır. Genetik testler uygulayan birçok laboratuvar veya özel şirket, genetik bir bölüt içindeki alel mutasyonları kısa tekrar dizisinin özel derleme şeklini ifade edebilmek için "haplotip" tanımını kullanır (Ertaş, 2017). Olası haplotip derlemesinin ait olduğu oymağı temsil eden tek vaka veya eşsiz olay polimorfizm mutasyonları ise "haplogrup" olarak tanımlanır (Delgezer, 2004).

Nükleotidler kimyasal olarak baz adı verilen DNA alfabesinin harfleridirler. Bunlar adenin(A), timin (T), guamin (G) ve sitozindir(C). A daima T ile G'de daima C ile eşleşir. Bunlara baz çiftleri denir. İnsan DNA'sı 46 kromozomdan ve yaklaşık 3 milyar baz çiftinden meydana gelir. Y kromozomunda 60 milyon baz çifti X kromozomunda ise 153 milyon baz çifti bulunur. Mitokondri DNA'sı hücre çekirdeğinin dışında bulunduğundan kromozomlarla bir ilişkisi bulunmaz. mtDNA 16,569 baz çiftinden meydana gelir. DNA'mızda tek bir nükleotidin değişmesiyle meydana gelen mutasyonlara Tek Nükleotid Mutasyonları adı verilir. Bunlar polimorfizm tipleri olarak ifade edilir. (SNP/TNP). mtDNA'da veya YDNA'da bulunan TNP tipleri haplogrupları belirler. Her ırkın TNP dizilimi farklıdır, bu sebeple her ırkın haplogrubu farklıdır. İki tip haplogrup vardır: Baba yoluyla nakledilen haplogruplar Y-Kromozom bağlantılı haplogruplar ve ana yoluyla nakledilen mitokondri bağlantılı (mtDNA) haplogruplar (Jobling, 1998). mtDNA, mutasyona çok yatkın olduğundan geriye dönük takibi zorlaştırıyor. Babadan geçen Y-Kromozomu replikasyon yapmama özelliği olan ve polimorfizm gösteren bir yapıda olduğundan geriye dönük nesil takibi için daha güvenilir bir araçtır. Nesil, yaygın kanaat olduğu üzere Babadan geçerken, neslin zekasında esas seçici anne olmaktadır (Şoroğlu, 2021). Y kromozomunda değişim geçirmeyen bölgeler ve bu bölgelerdeki nükleotid adı verilen yapı taşlarının dizilimi her ırkta farklıdır ki bunlara haplogrup adı verilir. haplogruplar kan grupları gibidir. Çalışmamızda Türk haplogrubu olan R'nin tarihsel silsele içindeki gelişimini ve bugünkü durumunu inceleyeceğiz.

Marta Lahr ve Robert Foley modern insanın 200000 yıl önce ortaya çıktığını savunurken bazı bilim insanları da 35000 yıl olduğunu savunur (Boggot, 2018). Çataloluk, mahlukun sapiens olabilmesi için kendisi ile dış dünya arasındaki farkı kavrayabilecek alt yapıya sahip olabilmesi ve çevresinde değişiklik yapabilmesi gerektiğini söyler (Çataloluk, 2012). Sapienslerde yemek seçme huyu da ortaya çıkmıştır.

Her insanın kan grubu gibi "Haplogrup"u vardır. Bunlar Irkları belirler (Çataloluk, 2012) Yakutistan'dan Orta Avrupa'ya, Sibiry'a'dan Hindistan'a ve Afrika'da Kamerun'un üst kesimlerindeki insanlar her gün Türkçe konuşmalar da aynı haplogrubu mensup olabilirler: A grubu ilmî olarak ilk insanın kol verdiği guruptur, o yüzden A denmiştir. Doğrudan A'dan kol alan C3, 35.000 yıllık atamızdır. Örneğin Yakutlar C3 haplogrubuna bağlıdır ve Türkçenin bir lehçesini konuşmaktadırlar. C ve D gurupları Doğu Asya'ya birlikte gidiyorlar, L ve M haplogruplarından doğan K'nın üçüzleri N, O ve P 10.000 yıl kadar bir süre sonra Doğu Asya'ya gider ve bugünkü Ötüken denilen bölgeye geldikleri zaman 'O' Japonya'ya, 'N' ise C ve D'den daha kuzeye gidip yerleşir. **Moğollar ve Fin-Ogurların atasını işte bu N gurubu oluşturur. P, C ve D ile birlikte yaşar. P'nin Q ve R olmak üzere iki evladı, kolu oluşur. Q, karakaş-karagöz, esmer, yağızdır. Soğuğa dayanıklıdır. Kuzeye yönelirler ve Bering boğazına gelince bir kısmı karşıya geçer. Karşıya geçenler Maya ve İnkaların atası olacaktır. Kalanlar ise Tunguzların atasıdır (Wells, 2001).**

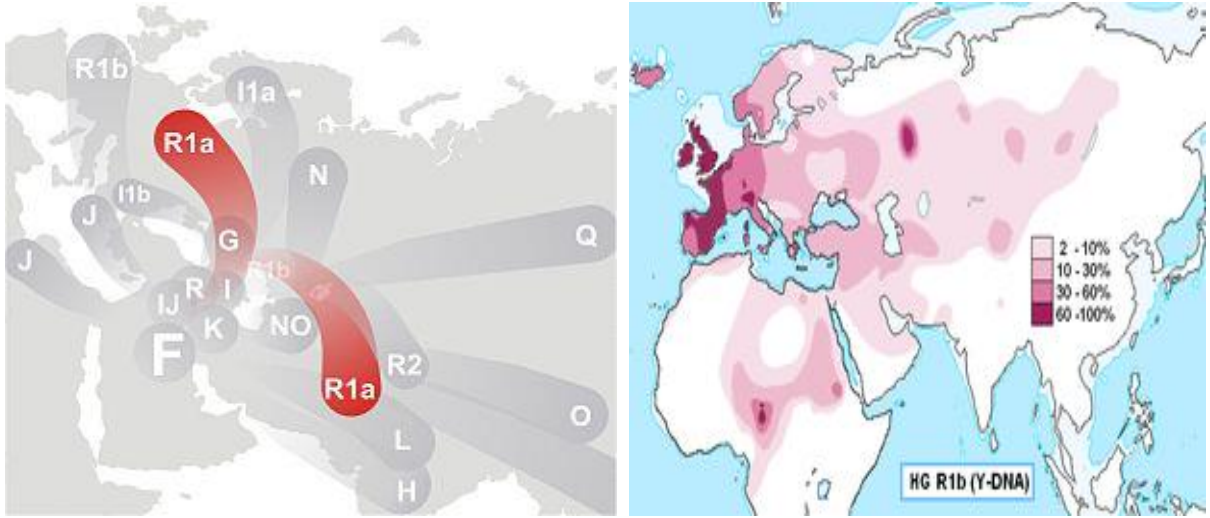
Şekil 1: Haplogruplar Kodlamasıyla İnsanlığın Göç Haritası (Balcı,2022).

P ise **R**'yi oluşturduktan sonra yeryüzünden silinir. **R1** yaklaşık 25.000 yıl önce Ötüken'de doğar. **R1**'in iki kolu olur: **R1a** ve **R1b**.

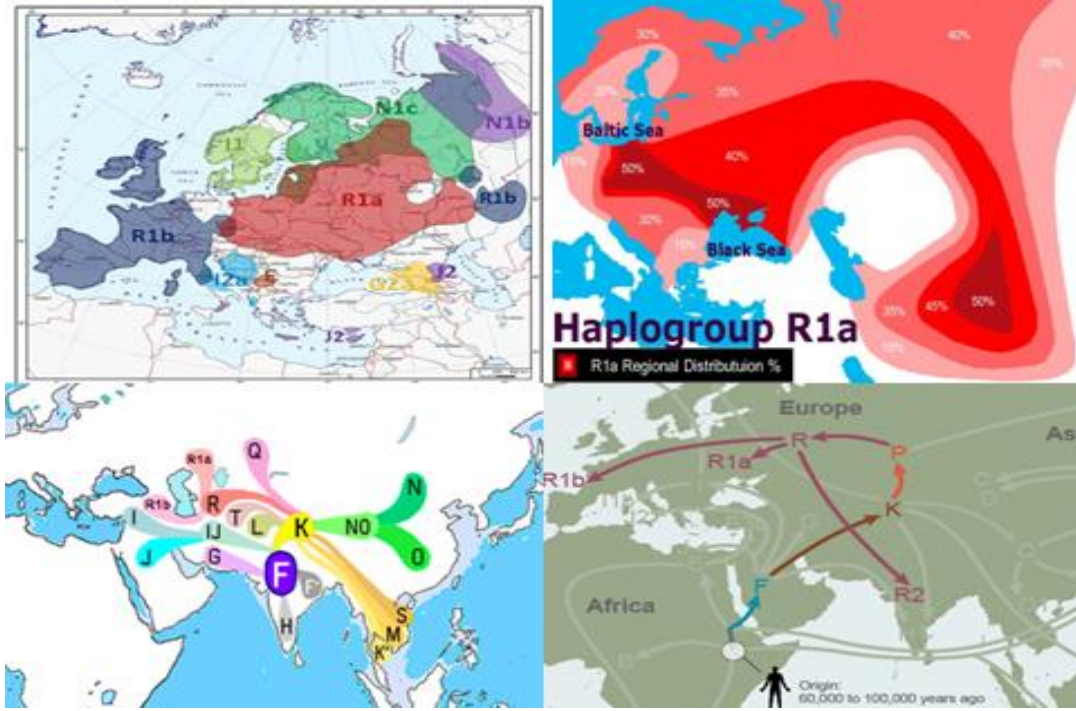
Şekil 2: P, R, R1, R2, R1a, R1b Haplogruplarının Yayılışı

25.000 yıl evvel Ötügen'de doğan R1 ve evlatları R1a ve R1b 8.000 yıl kadar burada birlikte yaşadılar. Günümüzden 18.000 yıl evvel Doğu Asya'da tek bir dil konuşuluyordu. **Yaklaşık 17.000 yıl evvel Kuzey Avrupa buz örtüsünün kalkmasıyla birlikte hava ılındı, gür ormanlar ve yeşil otlaklar gün yüzüne çıktı. En batıya yerleşen ve çoğunluğunu R1a'lıların oluşturduğu kabileler batıya göç etmeye başladılar. Öncü kabileler bugünkü balkanları geçerek Avrupa içlerine doğru ilerlerken R1b'liler ise Urallara varmıştı. Batıya giden ve çoğunluğu R1a'lıların oluşturduğu kafilenin Avrupa'da ilk karşılaştığı insan ilkel Cro-magnon'du. M.Ö. 12000'lerden M.Ö. 1000'lere kadar bütün Avrupa'da etkili olan kültür ProtoTürk kültürü, başat dil de Türk Dilidir. Avrupa'nın ilk yerlileri Homo-Sapiens değildir. Cro mangan'dur. Homo sapiens Avrupa'ya MÖ. 17.000-16.000 yıllarında R1a'lılarla girmiştir (Klyosov, 2009: 218).**

Şekil 3: R1a ve R1b Haplogrublarının Göç ve Dağılımı

OrtaAsya'da C'li, D'li, N1a'lılarla birlikte bir grup R1a ve R1b'li kalmıştı. **MÖ 9.000** yıllarında Urallardan ayrılan bir kabile Kafkaslardan Anadolu'ya girmiştir. O zamanlar büyükçe bir göl olan Konya Ovasında Çatalhöyük'e yerleştiler. (King, 2008). Çatalhöyük'te günümüzde yapılan araştırmalarda R1a ve R1b'liler yan yana bulunmuştur. Özetle Dünya coğrafyasında dört bölgeye ProtoTürkler yerleşmiştir. R1a'lılar Avrupa'ya, R1b'lilerin bir kısmı Urallar, bir kısmı Orta Asya ve bir kısmı da Çatalhöyük'te idi. Burada uzun süre kalıp çoğaldıktan sonra Marmara ve Trakya üzerinden Avrupa'ya doğru yayılıp buradaki ilk R1b kalıntılarını oluşturmuşlardır.

Şekil 4: R1a ve R1b Haplogruplarının Farklı Kaynaklar Tarafından Görselleştirilmiş Yayılışı

Avrupa'ya ilk giden R1a'lılar 8000 yıl burada yaşadktan sonra MÖ 4000'lerde gerisi geriye doğuya göç yapmışlardır. Karadeniz'in kuzeyinden bugünkü Rusya-Kazakistan sınırı civarına gelerek yerleşmişlerdir. R1a2'lilerle birlikte, onlardan hiç ayrılmadan Avrupa'dan doğuya göç eden I1'lerde Pontik bozkırdan geçerken R1b'lilerle karşılaşarak Kafkaslara inmişler ve burada Çerkeslerin Abhaz kolunun ilk nüvesi olmuşlardır. Kafkaslara inen R1b'li bir grup burada maykop kültürünü geliştirmişlerdir. Buradan göçen bir grup R1b'li Truva'yı kurar. Batının Troya dediği bu devlet R1b'li ve ProtoTürk'tür. Turova devletinin başı sıkışınca ilk koşanlar Kafkas-Karadeniz hattındaki R1b'li Sarmatlar, Turskalar ve Amazonlu Savaşçı kadınlardır (Paralı Asker olarak Truva'lıların yanında yer almışlardır) (Çataloluk, 2012).

Bugün dünya genelinde çok az bir A haplogrubu Afrika'da, Etiyopya ve Sudan'da yaşamaktadır. 55.000 yıl önce A'dan doğan B haplogrubunun alt grubu olan B2b haplogrubu koluna dahil olan Afrika pigmeleri ve Güney Afrika Khoisanlarının büyük kısmı Bantu dilini konuşmaktadır. 40.000 yıl önce A'dan C, B'den F doğar. C ve F birlikte Afrikadan ayrılır, Arap yarımadasında birbirlerinden ayrılırlar ve bir daha birbirlerini görmezler. C, Pakistan, Hindistan, Sri Lanka ve bütün Güney Asya'da izler bırakarak Avustralya'ya ulaşır. C haplogrubu çeşitli alt gruplara ulaşır. Çin, Polinezya, Malezya ve Papua Yeni Gine'liler C1, Çuvaş halkları C2, Yakut ve Hakaslar C3, Avustralya yerlileri ise C4 alt grubundandır (Çataloluk, 2012). Yakut soylu Kangarlar (Kıpçaklar) R1b haplogrubundandır ve Türk, Tarihte hiçbir boya nasip olmamış bir hükümdarlığa sahip olmuşlardır. Doğu Türkistan'dan Yemen'e, Katar'a, Urallar'dan İngiltere'ye kadar 7000 yıl boyunca bu soyun çocukları bu büyük coğrafyada at koşturmuştur. İskitlerin yönetici boyu işte bu Kangarlardan gelmektedir. İskitlerden sonra gelen Kara

Bulgarlar bu soydandır. Hunların içinde bir boy C3x haplogrubundandır (Fullerton, 2001). Günümüzde Türkiye ve Finlandiya'da bulunan C3x haplogrubuna ait olan insanlar Hun Türklerinin kalıntılarıdır. C haplogrubu, bugün Sudan adı verilen bölgeden çıkmadan bir dal daha verir: DE. D ve E Nil yolunu takiple Mısır'a doğru giderlerken E Kuzey'e doğru yol alarak Kuzey Afrika'da izler bırakarak Avrupa'ya ulaşır (Gonzalez, 2005; Margulies, 2003). D ise C'yi takip eder. D1 taşıyıcıları bugün Tibet, Moğolistan, OrtaAsya ve Güney Doğu Asya'da yaşamaktadır. Japonya'nın nereden ise tamamı D2 ve O haplogrubundandır. Yakutların akraba kabilesi Evenkler D3 haplogrubundandır ve Japonlar, Tibetliler ve Moğollarla akrabalığımızı sağlamaktadır (Istrail, 2004). F Mezapotamya'da G'yi doğurduktan sonra Hindistan'a geçmiş ve orada soydan kesilmiştir. G haplogrubu ise 30.000 yıl önce F'den doğmuştur ve günümüzde üyeleri Akdeniz, Ortadoğu, İran ve Kafkaslarda bulunur. Kuzey Afrika'da %2 oranında bulunurken, İspanya'da %10 oranında bulunur. G haplogrubuna bağlı insanların %8'i Bask Bölgesinde yaşamaktadırlar. Baskların da %90'ı R1b'li ve %10'u G2a3b'lidir. Aşkenazi Yahudilerinin bir kısmı ve Osetinler G2a1 haplogrubundandır. Anadolu'daki Çerkes grubu G2a3b1a1, Gürcü ve Ermenistan Ermenileri G2a2a, Türkiye Ermenileri G2a3b2 grubundandır (Edwards, 2005; Hastbacka, 1992; Kruglyok, 1999).

IJK haplogrupları 35.000 yıl önce OrtaDoğu'da F haplogrubundan doğmuşlardır. IJK grubundan önce K ayrılmış, daha sonra I'da J'den ayrılarak Ortadoğu, Akdeniz ve Avrupa'ya yayılmışlardır. Suriye, Lübnan, Ürdün ve İsrail'de bulunan Dürziler, Filistinliler, Suriye ve Iraklı Kürtlerin büyük bir bölümü J haplogrubundandır. Aşkenazi Yahudilerinin ufak bir bölümü, Fransa'nın Morbihanları, Perigord-Limousin kabileleri, Norveç, Belçika ve Bulgaristan topraklarının esas yerlileri K haplogrubundandır (King, 1992). MÖ 2650 tarihinde Suriye topraklarında yaşamış olan Amoritliler (Ugaritler) K Haplogrubundandır. I haplogrubu taşıyıcıları Anadolu üzerinden Balkanlara ve Doğu Avrupa'ya geçmiş ve bir daha Avrupa dışına çıkmamışlardır (Botstein, 2003). Bunlar Avrupa'nın ilk yerlileri olan Cro-Magnonlar, Gravettisanlar ve diğer yerliler ile ilk karışanlardır. Esas Avrupalı olan haplogruplar E2, E3, I1, I2 ve K haplogrublarıdır. I haplogrubunu taşıyanlar, R1a'nın 17.000 sene evvel Avrupa'ya gelip, sonraları terk etmesinden sonra Avrupa'da yayılmış ve zamanla tüm nüfusu oluşturmuştur. Çerkezlerin Abhaz kolu tamamen I1 ve I2'lidir. MÖ 4.000'lerde Avrupa'dan kaçan R1a'lularla birlikte gelmişlerdir. Maykop'ta, Andronova'da, Kafkaslarda ve Türkiye'de R1b'lilerle birlikte bulunması bunun kesin ispatıdır. J haplogrubu ise Arapların, Yahudilerin, Filistinlilerin ve Kürtlerin %30'luk bir kısmının grubudur. Bunların şecere hattı yaklaşık 4000 yıl önce birbirinden ayrılmıştır (Çataloluk, 2012).

K haplogrubundan L ve M haplogrubu doğmuştur. Hindistan alt kast gruplarının tamamı ve Sri Lankalılar L1, Pakistanlılar L3 haplogrubundandır. Dünya M haplogrubu üyelerinin üçte ikisi Papua Yeni Gine'de bulunmaktadır. Yaklaşık 30.000 yıl önce bugünkü Türkmenistan İran sınırında K'nın üçüzleri doğar: NOP. Önce N ayrılarak ve gidip Kuzey ve Doğu Sibiryaya yerleşir. Ardından O, Hindistan ve GüneyAsya'ya yerleşir (Chapman, 2003: 19). **P ise Altay dağlarının eteklerini yurt**

tutar. P'nin ikizleri Q ve R burada doğar. R haplogrubu Güney Sibirya'da başlamıştır. N, O, R'nin ayrı ayrı yolculuk ettiğini dile getiren bazı bilim adamları olsa da biz üçünün beraber yolculuk ettiğine inanıyoruz. Bunun bilimsel açıklaması olarak da Kafkasoid olmayan N ve O gruplarının, yani Han Çinlileri, Koreliler, Moğollar ve Japonlar aynı bitişgen dil grubundandır (Dorman,1990: 7371). C3 alt grubunu oluşturan Saha-Yakutlar Türkçe konuşmaktadırlar. Q haplogrubu, Sibirya halklarının, Amerikan yerlilerinin ve Maya kabilelerinin grubudur. Bugün Slav denen halkın atası, R1a1'li Proto-Türkler, 17.000 yıl önce Avrasya'dan Avrupa'ya geçip istila etmiş ve MÖ.4.000 yılına kadar burada kalmışlardır. Bundan dolayıdır ki, Avrupa'ya anavatan diye bakmaktadırlar. Onların akrabası Türkçe konuşup, Türk'üm diyen R1a'larda bu özlemi içlerinde taşımaktadırlar ve bunu "Kızıl Elma" ülküsü olarak dışarıya çıkarırlar. N Moğolların, O Koreli ve Japonların, P ise Proto-Türk ata R'nin babasıdır. Q ise Tunguz, Amerikalı Kızılderililerin, İnka ve Mayaların hattıdır. R doğunca P ortadan kaybolmuştur. Bu gün P haplogrubuna hiç rastlanmaz (Çataloluk, 2012).

Hazar İmparatorluğunun (Poliak, 2003) yıkılmasının ardından bu topraklardan ayrılan Hazar Türkleri, Aşkenazi Yahudi grubunun ana kitlesini oluşturduğundan Yahudilere Hazaralar eliyle Q ve R1b taşınması mevcuttur (Bril & Leiden, 1977; Çataloluk, 2012). Yahudiler tarafından ikinci büyük ata kabul edilen bu grup bin yıllık bir geçmişe sahiptir. Aşkenazileri büyük bir kısmı R1b'lidir ve Hitler'in yaktığı Yahudilerin tamamına yakını işte bunlardır. Bunu ilk iddia eden Kanadalı bir öğretmendir. 1991 yılında 26 ay hapse mahkûm edilerek susturulmuştur. Bunlar çoğunlukla Avar, Hazar ve Karay evlatlarıdır. Meşhur artist Arthur Coestler'in ölümünden sonra miras sandığından çıkan ve kendi el yazısı olan kitabın adı "13.Kabile" işte bu soyun hazin hikayesini anlatır. Her ne kadar Karaylar Musevi ise de İran'ın dağlarında çobanlıkla geçinen yaklaşık 2 milyon Karay (Kaşkay) ise sünnidir (Georgecu, 2010). Hazar İmparatorluğu yıkılınca Musevi olmaksızın İran'a gitmeyi tercih etmişlerdir. Aşkenazi kökeninde biri K'lı biri Q'lu diğeri de R1b'li olmak üzere üç ata mevcuttur (Çataloluk, 2012).

Buraya kadar ortaya konmuş olan Klasik Avrasyacılık, Yeni Avrasyacılık, Avrasyacılık eleştirisi, Türkler için Avrasya Coğrafyası, Genetik Haplotipler, Genetik Merkezli Avrasyacılığı açıklamak için bir giriş ve durum tespiti yapmaktan ibarettir. Gerçek şu ki, Türkiye olarak ABD ve AB'ye karşı bir Avrasya örgütlenmesine gitmemiz ve bu birliğe başkanlık etmemiz lazımdır. 2022 yılında çalışmalar başlasa, Avrasya Birliği 2050'den önce kurulamaz. Nitekim Karadeniz İşbirliği Teşkilatı 16 yılda zar zor kurulmuştur. ABD'nin yeşil kuşak projesi devam etmektedir. ABD, BOP projesini de devam ettirmekte ve genişletmektedir; Türkiye ve Rusya'yı kuşatmaktadır. ABD ve Batı Atlantikçi emperyal felsefenin karşısında ancak Türklerin liderliğinde kurulacak bir Avrasya Birliği ile durulabilir. Bununla birlikte Çin ve Hindistan bloğu kurulacak Avrasya devleti için Atlantik ittifakından bir sonraki potansiyel düşman olacaktır. Fakat 2050 yılına gelindiğinde bugün 142 milyon olan Rusya nüfusu 105 milyona düşecektir ve bunun 30 milyonu Türk ve Kafkas halklarından oluşacaktır. Şu an nüfusu 84 milyon olan Türkiye nüfusu o tarihlerde 100 milyona ulaşacaktır. Azerbaycan'ın 12 milyon

nüfusuyla beraber, yaklaşık 150 milyon Türk'e karşılık 75 milyon Slav kültür Havzasındaki Rus birlikteliğinden bir Avrasya devleti kurulacaktır. Buna o tarihlerde 33 milyona düşmesi öngörülen Ukrayna dahil 107 milyon Slav kültürlü nüfusa karşı 150 milyonluk Türk kültürlü nüfus olacaktır. Askeri sanayi bakımından hızla yükselen Türkiye, ordusu 5. Jenerasyon savaş taktik ve tekniklerini çoktan kullanmaya başlamış olacaktır. Fakat Rus ordusu bu tarihte 4. Jenerasyon savaştan 5. Jenerasyon savaşa geçiş aşamasında olacaktır. Son Ukrayna savaşı müşterek harekât konusunda Türkiye'nin çok gerisindedir. Lojistik harekâtını cephenin değişen şartlarına göre revize edememekte geri beslemeli ve ileri cephede ihtiyaç teminini hızla karşılayan bir lojistik ağ kuramamaktadır. Gelen yanlış istihbarat üzerine hatalı bir harekât planı hazırlayıp Kiev'e kuzeyden girme hatasını yapmış 150 bin kişilik Ukrayna ordusuna karşı tüm Ukrayna'yı işgal etmek istiyorsa en az 450 bin kişilik bir birlik ile kontrol sağlamaya çalışacağına, 150 bin kişilik denk bir kuvvetle Ukraynalıların direnmeyeceğinden yola çıkarak sahada bataklığa saptanmıştır. Kiev'i Rusya'nın mevcut şartlarında düşürebilmesi için Kiev'i güneyden gelen iki yolun kapatılması, batı da ise Ternopil ve Rivne lojistik yolunun kapatılması gerekirdi. Rusya bu iki hattı da kesememiş, tanklarını piyadeleriyle destekleyememiş, mekanize birliklerini kuşatma kolu olarak kullanamamış, Ukrayna hava sahasını kapatamamış, İHA'larıyla gerekli istihbaratı sağlayamamış ve Ukrayna hava kuvvetlerinin ve İHA'larının uçuşunu engelleyememiştir. En başarılı olduğu alan hiç kuşkusuz başta Hazar Denizi'nden yaptığı gemi üstü füze atışları ve Rus topraklarından yaptığı füze saldırılarıdır. Fakat, karadan yaptıkları füze saldırılarında güdüm problemleri yüzünden sıkça yanlış hedefleri vurmuşlardır. Yıldırım Harekâtı planlamışlar fakat bu yıldırım harekâtının bir gereği olarak yeni nesil tanklarını değil, eski nesil tanklarını kullanarak müşterek harekât yapamayarak ve hava sahasını ilk 3 günde kapatamayarak bu şansı yitirmişlerdir. Ukrayna ordusu ise ilk başlarda sorun yaşamakla birlikte hızlı bir şekilde baskın, vur-kaç operasyonlarını başarıyla yürütmüş, şehirlerin dış hatlarında iyi bir meskûn mahal harekâtı yapmışlardır. İHA'larını çok etkin kullanmış, Rus konvoylarının ilerleyişini durdurmuş ve yavaş yavaş Rus birliklerine ağır kayıplar verdirmişlerdir. Bir çok yerde öncül Rus birliklerinin geri hat ile bağlantısını kesmeyi başarmışlardır. Buna mukabil Türk Silahlı Kuvvetleri 2008 yılında yaptığı Güneş Harekâtı'nda Ocak sonu ve Şubat başı hava şartlarının çok zor olmasına rağmen, Kandil dağlarında 4000 metrede tipiye yakalanmasına rağmen alay seviyesindeki bir birliği dünyada bir ilk olarak uçar birlik harekâtıyla ön cepheye indirmiş, savaştan tugaylarını savaş hattında yenileriyle değiştirebilmiştir. Suriye harekâtlarında Yıldırım Harekâtı'nın güzel örneklerini vermiştir. Yurt içindeki hendek operasyonlarında meskûn mahal operasyonlarında dünyanın en iyisi olduğunu kanıtlamış ve Libya harekâtında müşterek harekâtı eksiksiz olarak yerine getirmiştir. Azerbaycan savaşında müttefik destekleme ve koordinasyon alanında büyük başarı göstermiş, 5. Kol faaliyetinin nasıl yapılacağını tüm dünyaya göstermiştir. Türkiye'nin tüm bunları başarırken NATO ve BM kapsamında olanlar da dahil 11 cephede askerî harekât yürüttüğü ve iç güvenlik harekâtı mücadelesi verdiği unutulmamalıdır. Rusya'nın yaptığı bu yanlış harekât planıyla ve Ukrayna'nın yaptığı bu başarılı direnişle ileride kurulacak olan Avrasya birliğinin liderinin Türkiye olacağı artık şüphe götürmemektedir.

MÖ 1200 yılından 1480'e kadar Kıpçak Türkleri hakimiyetinde olan Avrasya Bozkırları ve bugünkü Rusya, 1565'ten itibaren R1b'li Kıpçakların Rus Knezleri hakimiyetine girmesiyle 3000 yıllık kesintisiz birliktelikleriyle bizlere göstermektedirler ki, bu iki milletin bir arada yaşaması Batı dünyasının korkulu rüyasıdır. Ve şu an da biz bunu görememekteyiz. Üstelik tarih boyunca beraber yaşamının ve tek bir devlet çatısı altında yaşayabilmenin tecrübelerini edinmiş bu iki millet, bugün pekâlâ bir arada işbirliği oluşumları içerisinde bulunabilir.

Rus etnik popülasyonu azalmaktadır. Rusya geçmişteki gibi endüstri geliştirme misyonunu terk ederek, enerji, mineraller, tarım ürünleri, kereste ve değerli metaller ihracatına yönelmiş bulunmaktadır. Etrafı ABD, AB, İngiltere, NATO, Çin, Hindistan, Ukrayna tarafından sarılmakta. Gürcistan ve Kırım'a gerçekleştirdiği hareketler, küresel iştahını göstermekle birlikte bölgesel yetersizliğini de gözler önüne sermiştir. Kafkas bölgesi Rusya'nın yumuşak karnı olmaya devam etmektedir. Kafkas bölgesi, yapısı itibarıyla doğal bir sur görevi görerek güneyden gelecek tehlikelere karşı Rusya'yı koruduğu gibi, kaybedildiği takdirde Ukrayna-Kazakistan hattının birleşerek Rusya'nın stratejik önemini ve gücünü ortadan kaldıracaktır. Avrupa'dan Rusya'ya gelecek istila kuvvetleri, Kuzey Karpatlarla Baltık Denizi arasındaki 300 millik geniş topraklar üzerinden Moskova ya da Kuzeybatı'daki St.Petersburg'a ilerleyebilirler. Polonya Ruslardan çok çekinmektedir. Ve bu korkusuyla ABD'nin doğal müttefikidir. Almanya, iki dünya savaşı sonrası ABD'nin daimî müttefiki olarak bulunmaktadır. Polonya, Çek C., Macaristan ve Romanya daima ABD ve Atlantik yanlısı bir blokta Rusya'ya karşı cephe alacaklardır. Rusya'da Özerk Türk bölgeleri, Rusya için potansiyel tehdit ve ayrılık rüzgarları esebilecek unsurlarıdır. Fakat 2050 yılında Türkiye Avrupa'nın en büyük, dünyanın 7. Büyük ekonomisi olarak, aynı zamanda dinamik nüfusu ile bölgesel güç olacaktır. İşte bu minvalde Türkiye, Neo-Avrasyacılığı değil, kendi liderliğinde yada eşit oy hakkının olduğu, oybirliğinin karar mercii olarak kabul gördüğü bir yapılanmada güçlü bir müttefik olarak kabul görecektir. Bu birliğin adı da Neo-Avrasya değil, Pan-Avrasya'dır.

KAYNAKÇA

Akbaba, Y. (2018). Eski Türk Tarihçiliğinin Ötekisi: Kırgızlar. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tarih Dergisi, 1 (1), 23-40. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/esogutd/issue/40722/484983> Erişim: 22.06.2022

Baggott, J.,(2018), Kökenler Yaratılışın Bilimsel Öyküsü, İstanbul, Kolektif Kitap Yayınları.

Balcı, N., (2022) Göç Yollarının Başında Mitokondriyel Havva, Gerçeğe Doğru Zafer Bilim-Araştırma Kültür Sanat Dergisi, <https://www.zaferdergisi.com/makale/15333-goc-yollarinin-basinda-mitokondriyel-havva.html>, (22.06.2022)

Bassin, M., (2003), 'Classical' Eurasianism and the Geopolitics of Russian Identity, *Ab Imperio*, (2), 257-266

Boray, F.E., (2005), *Bilinmeyen Tarih ve Türkler*, (s.55-59), İstanbul, Kum Saati Yayınları.

Botstein, D. & Risch, N., (2003) Discovering genotypes underlying human phenotypes: past successes for mendelian disease, future approaches for complex disease. *Nature Genet.* 33 (1.), 228–237.

Boyacıoğlu, S. Ö. & Dündar, M. (2012). Gen Haritalama Stratejileri . *Sağlık Bilimleri Dergisi* , 21 (1) , 50-60 . Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/eujhs/issue/44552/552676> Erişim:22.06.2022

Chapman, J. M., Cooper, J. D., Todd, J. A. & Clayton, D. G., (2003) Detecting disease associations due to linkage disequilibrium using haplotype tags: a class of tests and the determinants of statistical power. *Hum. Hered.* 56, 18-31.

Çataloluk, O., (2012), *Türk'ün Genetik Tarihi*,(21) İstanbul, Togan Yayıncılık.

Çataloluk, O., (2012), *Türk'ün Genetik Tarihi*,(243) İstanbul, Togan Yayıncılık.

Çataloluk, O., (2012), *Türk'ün Genetik Tarihi*,(252-260) İstanbul, Togan Yayıncılık.

Çataloluk, O., (2012), *Türk'ün Genetik Tarihi*,(261) İstanbul, Togan Yayıncılık.

Çataloluk, O., (2012), *Türk'ün Genetik Tarihi*,(262) İstanbul, Togan Yayıncılık.

Çataloluk, O., (2012), *Türk'ün Genetik Tarihi*,(32) İstanbul, Togan Yayıncılık.

Çataloluk, O., (2012), *Türk'ün Genetik Tarihi*,(35) İstanbul, Togan Yayıncılık.

DELGEZER, U., Akışık, E., E., DALAY, N., (2004) Gen Polimorfizm Analizinde LightCycler Floresan PCR Tekniğinin Kullanılması: Myeloid Lösemili Çocuk ve Yetişkin Hastalarda MTHFR C677T Gen Polimorfizm Dağılımının Belirlenmesi, http://onkder.org/pdf/pdf_TOD_646.pdf, Erişim: 27.06.2022

Dmitry, S.,(2007), Dugin, Eurasianism, and Central Asia., *Communist & Post-Communist Studies*, 40(2), 143-156.

Dorman, J. S., LaPorte, R. E., Stone, R. A. & Trucco, M., (1990), Worldwide differences in the incidence of type diabetes are associated with amino acid variation at position 57 of the HLA-DQ b chain. *Proc. Natl Acad. Sci. USA* 87, 7370–7374.

Dugin, A., (2010), *Rus Jeopolitiği: Avrasyacı Yaklaşım*, Çv. Vügar İmanov, İstanbul, Küre Prens Yayınları.

Dugin, A.,(2007), *Moskova-Ankara Eksenini: "Avrasya Hareketi"nin Temel Görüşleri*, İstanbul, Kaynak Press Yayınları.

Edwards, A. O., (2005) Complement factor H polymorphism and age-related macular degeneration. *Science* 308, 421-424 ; Hastbacka, J. (1992) Linkage disequilibrium mapping in isolated

founder populations: diastrophic dysplasia in Finland. *Nature Genet.* 2, 204-211. ; Kruglyak, L., (1992), Prospects for whole-genome linkage disequilibrium mapping of common disease genes. *Nature Genet.* 22, 139-144.

Ekrem, N. H. (1997). Çin Kaynaklarına Göre Milattan Önceki Türklerin Yurdu . Erdem , ERDEM 27.SAYI , 1013-1032 . Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/erdem/issue/44394/549399> Erişim: 22.06.2022

Ertaş, T., (2017) Biyoünformatik; Gensel Veri Analizi Tabanlı Yazılımların Karşılaştırılması, İnönü Üniversitesi Yayınlanmamış Y.Lisans tezi, <http://abakus.inonu.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/11616/7945/Tez%20Dosyas%C4%B1.pdf?sequence=1&isAllowed=y>, Erişim:27.06.2022

Fullerton, S. M., Carvalho, B. A. & Clark, A. G., (2001) Local rates of recombination are positively correlated with GC content in the human genome. *Mol. Biol. Evol.* 18, 1139—1142.

Gacheva, A.G., (2008), Unknown Pages from Late 1920s and 1930s Eurasianism, *Russian Studies in Philosophy*, 47, 9–39.

Gonzalez, E., (2005), The influence of CCL3L1 gene-containing segmental duplications on HIV-1/AIDS susceptibility. 307, 1434-1440. ; Margulies, E. H., Blanchette, M., Haussler, D. & Green, E. D., (2003), Identification and characterization of multi-species conserved sequences. *Genome Res.* 13, 2507–2518

Gök, Ö. , Aslan, A. & Erman, O. (2017). İnsan ENCODE, HapMap ve 1000 Genom Projeler . Erciyes Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Fen Bilimleri Dergisi , 33 (2) , 35-42 . Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/erciyesfen/issue/35952/403407> Erişim:22.06.2022

Gömeç, S., (2011) Kırgız Türkleri Tarihi, (23), Ankara, Berikan Yayınları.

Gumilev, L.,(1992), Avrasya'nın Ritmi, (Ritmı Evrazii), Naş Sovyemennik (Наш современник), № 10. <http://www.kulichki.com/~gumilev/articles/Article05.htm>. Erişim: 24.12.2010.

Güler, A., (2001) Türklük Bilgisi, Ankara, Tamga Yayıncılık.

Istrail, S., (2004) Whole-genome shotgun şaşemle and comparison of human genome assemblies. *Proc. Natl Acad. Sci. USA* 101, 1916-1921 .

Jobling, M.A., (1998) A selective difference between human Y-chromosomal DNA haplotypes DOI: 10.1016/s0960-9822(98)00020-7, <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/9889101>, Erişim: 11.2.2013

Kayser, M., (2003) , Reduced Y-Chromosome, but Not Mitochondrial DNA, Diversity in Human Populations from West New Guinea, *Am. J. Hum. Genet.* 72, 281–302.

Kemaloğlu, İ., (2015), Altın Orda ve Rusya-Rusya Üzerindeki Türk-Tatar Etkisi, İstanbul Ötüken-Neşriyat.

King, R. A., Rotter, J. I. & Motulsky, A. G. *The Genetic Basis of Common Diseases* Vol. 20 (eds Motulsky, A. G., Harper, P. S., Scriver, C. & Bobrow, M.) (Oxford Univ. Press, Oxford, 1992).

King, RJ; Ozcan, SS; Carter, T; Kalfoglu, E; Atasoy, S; Triantaphyllidis, C; Kouvatsi, A; Lin, AA et al. (2008). Differential Y-chromosome Anatolian influences on the Greek and Cretan Neolithic, *Annals of Human Genetics* 72 (2): 205–14.

Klyosov A.A. (2009). DNA Genealogy, mutation rates, and some historical evidences written in Y-chromosome. II. Walking the map. *J. Genetic Genealogy*, 5, 217-256.

Laurelle, M.,(2008), Russian Eurasianism: An Ideology of Empire, Washington, D.C. Woodrow Wilson Center Press.

Laypanov, K., Miziyeu, İ., (2008), Türk Halklarının Kökeni,(77-101), İstanbul, Selenge Yayınları.

Mangır, D. Ş. (2020). Coğrafi ve Jeopolitik Eksende Neo-Avrasyacılık . Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi , (43) , 193-208 . Retrieved from <https://dergipark.org.tr/pub/susbed/issue/61825/925097> Erişim: 26.06.2022

Mircea , G., (2010), Al treisprezecelea trib: Khazarii, Ed. ANTET, Bucureşti.

Poliak, Abraham N., Kazariyah: Toldot mamlakha yehudit be'europa (Hazaria: istoria regatului evreiesc în Europa), Tel Aviv, 1943-1944

Riasonovsky, Nicholas V.,(1996) Afterword: The Emergence of Eurasinism, Ed: İlya Vinkovetsky ve Charles Schlacks, Exodus to the East: Forebodings and an Affirmation of the Eurasians, JR, Idyllwild: Charles schlacks Jr. Publisher, 115-140.

Şoroğlu, C. V. , Berkay, E. G. , Vural, B., (2021) Mitokondriyal DNA, Anaerkil Kalıtım ve İnsan . Sağlık Bilimlerinde İleri Araştırmalar Dergisi 4, 65-74 <https://dergipark.org.tr/pub/sabiad/issue/63001/783621> Erişim: 22.06.2022

Taşoğlu, A. (2010). X. Yüzyıldan Önce Güney Sibirya'da Yaşayan Türk Boyları Hakkında . MSGSÜ Sosyal Bilimler , (1) , 143-172 . Retrieved from <https://dergipark.org.tr/pub/msgsusbd/issue/46951/589180> Erişim: 27.06.2022

Vries, J. D., (1977) Altinordisches Etymologisches Wörterbuch, 2nd ed. E.J.Brill., Leiden, : Çataloluk, a.g.e. , s.261

Wells, R. S.; Yuldasheva, N; Ruzibakiev, R; Underhill, PA; Evseeva, I; Blue-Smith, J; Jin, L; Su, B et al. (2001), The Eurasian Heartland: A continental perspective on Y-chromosome diversity, Proc. Natl. Acad. Sci. USA 98 (18): 10244–9